

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 948/2019
24.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Соње Павловић, Милунке Цветковић, Веска Крстајића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Луке Јововића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.271/18 од 12.03.2018.године (исправљена решењем К.бр.271/18 од 17.04.2019.године) и Вишег суда у Сомбору Кж1 168/19 од 05.08.2019.године, у седници већа одржаној дана 24.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.271/18 од 12.03.2018.године (исправљена решењем К.бр.271/18 од 17.04.2019.године) и Вишег суда у Сомбору Кж1 168/19 од 05.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К.бр.271/18 од 12.03.2018.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године и 6 месеци од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 25.000,00 динара коју је дужан да уплати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде.

Истом пресудом према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета на основу члана 87. КЗ ближе описаних у изреци те пресуде.

Наведеном пресудом одређено је да ако окривљени АА не плати наведену новчану казну иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да плати трошкове поступка суду обрачунате у паушалном износу од 9.000,00 динара у року од 90 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Решењем Основног суда у Врбасу К.бр.271/18 од 17.04.2019.године исправљена је пресуда Основног суда у Врбасу К.р.271/18 од 12.03.2019.године на начин што се на другој страни у ставу девет, иза речи извршења, као и у образложењу пресуде на страни девет у последњем ставу додаје „као и да исплати трошкове поступка Основном јавном тужилаштву у Врбасу у износу од 3.600,00 динара уплатом на рачун у року од 90 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења“, док је у преосталом делу пресуда остала непромењена.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 168/19 од 05.08.2019.године, делимичним уважавањем жалбе Основног јавног тужилаштва у Врбасу преиначена је пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.271/18 од 12.03.2018.године у делу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка тако што је окривљеном АА за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци која се неће извршити уколико окривљени у периоду од 3 године рачунајући од дана правноснажности пресуде не почини ново кривично дело, те је истовремено осуђен на новчану казну од 25.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца до сваког 10-тог у месецу рачунајући од дана правноснажности пресуде, док је сходно члану 264. став 1. ЗКП, обавезан окривљени АА да Основном јавном тужилаштву у Врбасу уплати износ од 3.600,00 динара на име трошкова кривичног поступка који су исплаћени унапред из средстава тужилаштва и то на рачун Основног јавног тужилаштва у Врбасу у року од 3 месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде, док су жалбе окривљеног АА и његовог браниоца одбијене као неосноване, а пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.271/18 од 12.03.2018.године у непреиначеном делу потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Лука Јововић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, повреде члана 261. став 2. тачка 7) у вези члана 265. став 1. ЗКП, као и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке (члан 488. став 2. ЗКП). На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе

предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да је из чињеничног описа кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим изостало навођење које је оружје окривљени поседовао, чије поседовање није дозвољено грађанима, као и да суд није утврдио постојање директног умишљаја, тако да у опису радње извршења кривичног дела у изреци првостепене пресуде, недостају сви субјективни и објективни елементи бића тог кривичног дела, на који начин је учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је 13.07.2014.године, на начин и на месту ближе описаном у изреци те пресуде, неовлашћено држао оружје и муницију у својој кући у орману, између осталог и три метака чије држање није дозвољено грађанима и то један метак калибра 7,6 мм који спада у панцирно запаљиву муницију, један метак калибра 7,62 мм, који спада у обележавајућу муницију и један метак калибра 12,7 мм који спада у панцирно запаљиви пројектил.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени АА оглашен кривим, између осталог и због држања три метка, чије поседовање није дозвољено грађанима, па су наводи захтева за заштиту законитости овог окривљеног којима се на наведени начин указује на недостатак објективног елемента кривичног дела, и у вези с тим на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овог суда оцењен је као неоснован.

Што се тиче навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела које у опису радњи извршења датог у првостепеној пресуди не садржи субјективни елемент-директан умишљај, Врховни касациони суд налази да су и наведени наводи захтева неосновани. Наиме, наводе садржне у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је исте оценио као неосноване и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да је окривљени критичном приликом поступао са директним умишљајем (страна три став осам и страна четири став један другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи и да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, јер се држање три метака која су грађанима забрањена за држање не могу истовремено бити и отежавајућа околност како је то ценио другостепени суд и биће кривичног дела.

Одредбом члана 348. став 1. КЗ (који је важио у време извршења кривичног дела) прописано је да ко неовлашћено израђује, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, казниће се затвором од 3 месеца до 3 године и новчаном казном, а ставом 2. истог члана прописано је да ако је предмет дела из става 1. овог члана ватрено оружје, муниција, експлозивне материје, или средство на бази те материје, распрскавајуће или гасно оружје, чија израда, продаја, набавка, размена или држање није дозвољено грађанима, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном.

Како је по налажењу Врховног касационог суда за постојање објективног елемента кривичног дела из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ довољно поседовање једног комада муниције чија израда, продаја, набавка, размена или држање није дозвољено грађанима, а у конкретном случају окривљени АА је оглашен да је држао три метка чије држање није дозвољено грађанима, што превазилази количину која је потребна за постојање објективног елемента кривичног дела за које је оглашен кривим, држање три метка чије држање није дозвољено грађанима може се узети као отежавајућа околност, па другостепеном пресудом није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП на коју се на наведени начин захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи и да у односу на окривљеног није примењен блажи закон, имајући у виду да се у периоду извршења дела до доношења пресуде закон мењао и да је нејасно зашто је окривљени осуђен и на новчану казну, чиме се указује на повреду из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП.

Окривљени АА је оглашен кривим да је кривично дело из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ извршио дана 13.07.2014.године.

Члан 348. КЗ који је био у примени од 01.01.2013.године до 31.05.2017.године прописивао је у ставу 1. казну затвора од 3 месеца до 3 године и новчану казну, док је став 2. истог члана прописивао казну затвора од 6 месеци до 5 година и новчану казну.

Чланом 348. КЗ који је у примени од 01.06.2017.године прописано је да ће се учинилац овог кривичног дела из става 1. овог члана казнити затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном, а учинилац кривичног дела из става 2. овог члана затвором од 1 до 8 година и новчаном казном.

Имајући у виду да је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, који је важио у време извршења дела – 13.07.2014.године (примењивао се од 01.01.2013.године до 31.05.2017.године), који је у ставу 2. прописивао да ће се учинилац казнити затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном, а да је истим чланом који се примењује од 01.06.2017.године запређена казна у ставу 2. члана 348. КЗ затвор од 1 до 8 година и новчана казна, по налажењу Врховног касационог суда у односу на АА примењен је блажи закон, који је прописивао блажу казну, а то је у конкретном случају закон који је важио у време извршења кривичног дела, а казна је овом окривљеном одмерена у оквирима законом прописаног минимума и максимума,

па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП од стране овог суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истакнуте у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, обзиром да наведена повреда закона не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**